

Bilag 2.

De samvirkende Fagforbund i Danmark.

Nørre Farimagsgade 49.

København, den 16. Oktober 1913.

Til Indenrigsministeriet.

Undertegnede Forretningsudvalg for De samvirkende Fagforbund i Danmark tillader sig herved at henstille til det høje Ministerium snarest muligt at tage Initiativet til en Revision af Loven om Ulykkesforsikring saaledes, at de Mangler, der klæber ved Loven af 1898, kan blive afhjulpne.

Den nævnte Lov omfatter kun visse Virksomheder og for nogle af disses Vedkommende endda kun et begrænset Omraade af samme. Følgen heraf er, at en Mængde Arbejdere ved Ulykkestilfælde ikke omfattes af Loven og derfor kun, for saa vidt de er særlig forsikrede, erholder Erstatning for Følgerne af et Ulykkestilfælde.

Som særlige Anker mod Lovens Begrænsning kan anføres, at kun saadanne Arbejder, der kan henføres under en Virksomheds Næringsvej, er indbefattede i Loven. Følgen heraf er, at Arbejdere, der beskæftiges ved Losning, Ladning og Pakhusarbejde for Købmænd og Rhedere, er udelukkede fra Loven. Det samme gælder en Række Tilfælde paa større Virksomheder, f. Eks. De danske Sukkerfabrikker, Detailhandlerbanken samt andre Ejendomsselskaber, som for egen Regning paatager sig Byggevirksomhed, hvorved alle de Arbejdere, der ikke er direkte beskæftigede hos Underentreprenøren, hvis Virksomhed falder ind under Loven, udelukkes fra denne, idet de førnævnte Institutioner ikke driver Byggevirksomhed som Næringsvej.

Endelig er der en hel Række Virksomheder, hvis Farlighed meget vel kan ligestilles med de under Loven inddragne Virksomheder, der heller ikke er indbefattet i den, saaledes almindelig Vognmandsvirksomhed, Handel, Haandværk uden Benyttelse af Maskinkraft, Byggevirksomhed ved en-etages Huse og flere andre Tilfælde. Vedrørende Vognmandsvirksomhed har Arbejderforsikringsraadet ganske vist gennem Tidens Løb ved forskellige Afgørelser skabt en Praksis for, at Ulykkestilfælde i denne Branche, der forefalder indenfor et under Loven inddraget Omraade (Byggepladser, Fabrikvirksomheder), bliver omfattet af Loven, men dette gælder ogsaa kun, naar Ulykken sker paa de anførte Omraader, medens Ulykke ved Vognmandskørsel borte fra disse Steder ikke medfører Ret til Erstatning efter Loven. Endelig er Grænsen paa de forskellige Fabrikvirksomheder draget saaledes, at kun de i teknisk-mekanisk Del af Virksomheden beskæftigede Arbejdere hører under Loven, medens Ulykkestilfælde, der falder udenfor denne Del af Virksomheden, f. Eks. for Kontorpersonalet, ved Staldtjeneste o. s. fr., ikke beskyttes af Loven.

Ogsaa paa andre Omraader har Loven sine Mangler. Saaledes kan anføres, at kun Lidelser, der opstaar ved rent øjeblikkelige Ulykkestilfælde, indrages under Loven, medens andre Lidelser, der vel skyldes Arbejdet, men er en Følge af en gentagen Paavirkning, holdes udenfor (saakaldte professionelle Lidelser). Paadrager f. Eks. en Arbejder sig under Udførelsen af Arbejdet en Blære i Haanden, og der senere opstaar Infektion ad denne Vej, vil Tilfældet ikke blive betragtet som Ulykkestilfælde, medmindre ogsaa Infektionen kan paavises at skyldes Arbejdet, hvad den som Regel aldrig kan.